

Cetatea Cavalerilor

2023 – ANUL IULIU MAIU !

NR. 6(34) IUNIE 2023

Nr. 6 (34)/ IUNIE 2023

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin MOȘINCAT
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de Cluj
Editura Tipo MC, Oradea-2020

Cartea Mea e și a Ta! ISSN 2734-6889 - ISSN-L 2734 - 6889

LUMEA LA RĂSCRUCE

General lt. Dr. Grigore STAMATE

Pământul – minunata planetă, care încă resimte sacrificiul Mântuitorului – începe să se clatine. Laolaltă cu arsenalul dezlănțuit aiurea, scoarța terestră se cutremură. Iar, o parte a omenirii – poate cea mai însemnată – pervertită de manipulările de tot felul, refuză să ia aminte și să priceapă că mersul lumii a luat-o razna. Că buna rânduială și echilibrul – sub implozia așa-zisei „noua ordine” – sunt date peste cap, că fenomenele generale, cu deosebire cel social și politic, sunt scăpate de sub control și că perspectiva, așa cum se prelimină ea în culisele obscurității, este sortită eșecului.

Nu știm dacă totul trebuie pus în seama vreunui antichrist – care și-a ieșit din minți și tinde să dărâme lucrarea din vecii vecilor a lui Dumnezeu – sau a oculte elite, care dirijează din umbră undele întunericului distrugător. Păi, cum altfel, când astăzi – sub apanajul dezastruos al unei false evoluții – omul, ființă inconștientă de revers, pentru ale cărei păcate Mântuitorul Iisus Hristos și-a asumat supliciu și jefra supremă, încearcă să se substituie cumva lui Dumnezeu și bulversează opera Creatorului, printr-o arhitectură diabolică întortocheată, greu de imaginat.

Pentru a pricepe, cu adevărat, ce se întâmplă sub stratosferă nu trebuie neapărat să ajungi în Cosmos, ca să-ți asiguri un nivel superior de reprezentare. Realitatea este atât de frapantă aici, jos, de jur împrejur, încât până și la nivelul străzii se poate desluși tendința de haos. Iar, dacă la bordură mai este ceva speranță, în cercurile protipendadei colcăie prostia, trivialitatea și lipsa bunului simț. În acord cu care, acțiunea, atitudinea și manierele comportamentale se supun rigorilor unui altfel de cod. Unul, pe care oricare civilizație – oricât de îndepărtată – l-ar fi dezavuat din pornire.

Dincolo de toate acestea, pe o altă scară de evaluare – nicidecum de evoluție, firește – aspectele în contrar se raportează întocmai. Minciuna sfruntată – alături de hoție și de corupție, de incultură și incompetență, de alte „calități” asemenea – a căpătat valoare de postulat, încât până și lui Euclid i s-ar face lehamite, în concurs cu această nouă axiomă a paralelelor. Nu, categoric nu, în lumea aceasta, paralele se determină într-un altfel de plan, exterior oricărei alte drepte.

Asistăm neputincioși la înrudirea, prin cădășie, a unor atribute cu iz peiorativ, dintre cele mai nocive. Atribute, care se răsfrâng peste o lume pestriță și impură, o lume în care credința este pusă la îndoială, tradiția este persiflată, iar mediul ecleziasc se împănăază cu farisei dintre cei mai veroși. În timp ce marile puteri își prezervă sfere de influență, îndârjindu-se în tendințe și în obiective, care niciodată nu le vor mai fi de folos, atâta timp cât istoriile se destramă, cultura se duce de râpă, iar educația se prăvale în desuetudine, cât noblețea dispăre, iar onoare rămâne un deziderat și cât bunul simț se disipează în deșertul minților împotmolite în gol. Și, nu trebuie să fi cine știe ce filozof sau previzionist, ca să pricepi încotro se îndreaptă omenirea. Pentru asta, nu este nevoie să-l descifrăm pe Nostradamus, să invocăm magii ori să citim în stele, trebuie doar să fim puțin atenți la ceea ce se întâmplă în nemijlocita apropiere. Sau, la rigoare, la ce se petrece dincolo de Ocean sau la poalele munților Urali. Mă rog, dacă acceptați, și peste creasta Himalaia ori, tot înspre Soare Răsare, de la un ocean la celălalt.

Fără să fim pesimiști și cu nădejdea sinceră că Domnul nu va accepta niciodată ca mareața-i operă să se destrame, încă mai sperăm într-o minune. Una celestă, una care să vindece maladia, care s-a răspândit în universul uman și bântuie la voie cotloanele gândirii nefaste a acelor care – fără să intuiască

măcar – încearcă să ne abată din drum și ne forțează să pășim pe calea pierzaniei. Iar, odată cu noi, și pe ei, inconștienții. Omițând că, la judecata de apoi, cu toții vom da socoteală. În aceeași piele, cu care am venit și cu care ne-am despărțit de pământ. Pentru că, acceptăm ori nu, dincolo de porțile ferecate ale Raiului, ca și ale Iadului, nu mai există nicio nișă laterală, prin care vinovații de ceea ce se întâmplă în prezent pe pământ să se sustragă de la dreapta măsură. Oricât de înalt le-o fi fost lor podiumul, pe care i-a situat politica, funcția, averea, favoarea, corupția, întâmplarea ori, de ce nu, ironia sorții.

Cine mai crede că așa-zisa „noua ordine” îi asigură beneficiul priorității până și în eternitate are dreptate până la un punct, dar acela va fi terminus, căci nemurirea aparține doar Sfintei Treimi, Maicii Domnului, îngerilor și sfinților. Orice încercare de sustragere ori de disimulare de la cele prestabilite, neavând sorți de izbândă. Acesta este un barem deja fixat, la care imperios trebuie să ne raportăm opțiunile, ca și posibilitățile. Iar, cine tinde dincolo de ceea ce omenește și se permite, cu toată avuția, puterea și inteligența artificial acumulată, involuează lamentabil înspre dezastru.

Tocmai de aceea – indiferent de care latură a punții către celălalt tărâm consideră unii că se pot situa – îi sfăuim să ia aminte la semnificația postulatului, potrivit căruia: „Trecători suntem pe pământ și oaspeți Domnului în fiecare clipă!”

Cât despre alternative, deșarte speranțe. Poate, așa, doar în mințile lipsite de rațiune.